

هو الابہی - ای احبای الہی در این کور رحمانی و دور...

حضرت عبدالہاء

اصلی فارسی

۹۱

هو الابہی

ای احبای الہی در این کور رحمانی و دور اسم اعظم صمدانی نفوسی فائز شدند کہ از راحت جان و آسایش وجدان گذشتند. بلایای سبیل محبوب را بہ منتهای آرزو خواستند و مصائب و رزایا را چون مواہب و عطایا تمنی نمودند. سموم مثنوم را چون سلسبیل عنایت چشیدند و جام پردرد بلا را چون شہد بقا از دست ساقی موہبت کشیدند. در سبیل جمال قدم روحی لشہداء میادین حبه فداء مال و جان فدا نمودند و در قربانگاہ عشق چون ذبیح صبیح شتافتند و روح را بہ منتهای شادی و سرور در راہ حضرت ربّ غفور انفاق نموده و نمایند. چنانچہ ملاحظہ نمودید کہ شہدای ارض یا کأس شہادت را بہ چه مسرت از دست ساقی عنایت نوشیدند و در میدان جانفشانی بہ چه روح و ریحان دویندند. فدیت روحہم بروحی و جسمہم بجسمی و ذاتہم بذاتی و دمہم بدمی و کینونہم بکینونتی. لا تحسبنّ الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتاً بل احياء عند ربہم یرزقون. حضرت اعلیٰ نقطہ اولیٰ روحی لشفحات عبقت من ریاض تقدیسہ فداء در قیوم اسما از لسان حوریہ فردوس می فرماید تاللہ انی لحوریۃ ولدتنی البہاء فی قصر من الیاقوت الرطبة الحمراء. بعد از لسان او باز می فرماید و انی و من فی الفردوس لمشتاق لنفس قد قتلت فی سبیلہ. ع ع

ORIGINAL

AUDIO